

N:o 89.

Af Herr Faxe, om införande i Kammarens arbetsordning af ett stadgande rörande den s. k. interpellationsrätten.

Under så väl sistförflutna som innevarande riksdag hafva enskilde ledamöter inom Första Kammaren till Konungens rådgifvare framställt interpellationer i ämnen, som icke, enligt föredragningslistan för dagen, varit föremål för Kammarens behandling. Det beror visserligen på Konungens rådgifvares godfinnande, huruvida de vilja besvara eller afvisa en sålunda framställd fråga; men då redan framställandet deraf är en åtgärd utom grundlagen, som härom intet innehåller, och det således icke bör bero på den enskilde riksdagsmannen, att, äfven emot Kammarens vilja, göra till föremål för en dylik interpellation frågor af hvilken beskaffenhet som helst och till och med sådana, som icke under något vilkor eller i någon form grundlagsenligt kunna blifva föremål för Riksdagens eller någondera Kammarens handläggning, utan det fastmera måste tillkomma Kammaren allena att bestämma, huruvida framställningen må tillåtas eller tillbakavisas, får jag föreslå, att Första Kammaren må besluta, att, i likhet med hvad den för Riksdagens Andra Kammare antagna enskilda arbetsordning innehåller, uti den arbetsordning, som, enligt 78 § Riksdags-ordningen, läser komma att af Första Kammaren särskildt fastställas, ett stadgande skall intagas derom,

att, då ledamot åstundar att interpellera Konungens rådgifvare i något ämne, som icke, enligt föredragningslistan, är föremål för Kammarens handläggning, skriftlig uppgift om frågan med bestämd och fullständig formulering af innehållet skall förut aflemnas till Kammaren, som derefter, utan föregående öfverläggning, beslutar, huruvida frågan må framställas eller icke, samt att, i förra fallet, Talmannen låter vederbörande rådgifvare ofördröjligen af framställningen undfå del.

Om remiss härå till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 16 April 1868.

Arvid Faxe.